

Stanowisko Rady Gminy w Krempnej wyrażone na XIII Sesji Rady Gminy Krempna w dniu 21.03.2016 r. dotyczące uwag do projektu Planu Ochrony MPN.

Rada Gminy Krempna, po przeprowadzonej dokładnej analizie projektu Planu Ochrony Magurskiego Parku Narodowego stwierdza, że w części nie został on oparty na obowiązującym porządku prawnym, jest niespójny, niezgodny ze stanem faktycznym wynikającym z zagospodarowania terenu oraz nie uwzględnia potrzeb bytowych i rozwojowych mieszkańców Gminy Krempna. Poza wprowadzonym szeregiem nakazów i zakazów nie odzwierciedla ponadto zrównoważonego rozwoju terenów, na których będzie obowiązywać zgodnie z art. 16 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1651). W syntezie Planu Ochrony Magurskiego Parku Narodowego znajduje się zapis mówiący o zakresie stosowania ochrony ścisłej. Stwierdza się, że zakres tej ochrony oraz innych typów ochrony czynnej oparty został na waloryzacji. Nie jest jasno określone, jakie czynniki brane były przy waloryzacji pod uwagę. Jednocześnie w powyższym dokumencie stwierdza się, że teren o tak dużym zróżnicowaniu nie może być chroniony w jednolity sposób na całym obszarze. Park zamierza objąć ochroną ścisłą 38,6% powierzchni Parku tj. 7460 ha. Ochrona czynna przewidziana jest na obszarze 11830 ha (61,2% powierzchni). W odniesieniu do wielkości proponowanych w Planie Ochrony obszaru objętego ochroną zachowawczą Rada wnioskuję o maksymalne jej zmniejszenie. Sprzeczne w syntezie są również zapisy dotyczące powierzchni drzewostanów przedplonowych. W syntezie mówi się o 20% powierzchni Parku zajętych przez drzewostany przedplonowe, natomiast według dokumentów archiwalnych 2/3 powierzchni Parku to zalesienia porolne. Brakuje w Planie Ochrony informacji o zinwentaryzowaniu i dokładnej lokalizacji powierzchni proponowanej do przebudowy drzewostanu, jak również uzasadnienia dlaczego taka, a nie inna powierzchnia brana jest pod uwagę. Plan Ochrony w znacznym stopniu ograniczy cięcia związane z przebudową drzewostanów – zakłada jedynie nie więcej niż 30% masy w stosunku do zapasów gatunku przebudowy. Jest to istotne ograniczenie, biorąc pod uwagę zabezpieczenie potrzeb mieszkańców otuliny, związane z zapewnieniem odpowiedniej ilości drzewa opałowego. Nie zostało również określone umiejscowienie potencjalnych stanowisk siedliska grądu subkontynentalnego. Znacznie utrudniona ma być również redukcja

zwierzyny, poprzez ograniczenia związane z ochroną ścisłą, gdzie w syntezie mówi się, że nie będzie ona możliwa do realizowania na terenach objętych tą formą ochrony. Park planuje zwiększenie powierzchni objętej ochroną ścisłą o przeszło 300% w stosunku do powierzchni objętej ochroną ścisłą obecnie. Brakuje również odniesienia do szkód powodowanych przez bobry. W projekcie Planu Ochrony brakuje informacji dotyczącej dokładnej lokalizacji korytarzy ekologicznych mających połączyć pasma Kamienia z południowymi obszarami Parku. Projekt Planu Ochrony zakłada jako priorytet budowanie ujęć wodnych dla gospodarstw indywidualnych (gospodarstwa domowe), zakazując jednocześnie budowy nowych ujęć bezpośrednio w korytach cieków naturalnych dla celów innych niż zaopatrzenie w wodę gospodarstw domowych. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż Park nie bierze pod uwagę potrzeb na pobór wody do produkcji rolnej tj. intensyfikacji hodowli zwierząt, bydła, owiec, ryb, koni huculskich i innych oraz uatrakcyjnienia turystycznego przez pobór wody do utrzymania wyciągów narciarskich istniejących lub planowanych w przyszłości. Park poprzez Plan Ochrony chce uzurpować sobie prawo do nabywania w drodze pierwokupu, wykupu, zamiany lub przejęcia w użytkowanie wieczyste nieruchomości położonych w obszarze Parku lub bezpośrednio przy jego granicy, co jest niedopuszczalne. Plan Ochrony Magurskiego Parku ograniczałby rozwój infrastruktury transportowej na tym obszarze (budowa drogi ekspresowej S19).

Powyższa forma ochrony przyrody została oprotestowana przez właścicieli gruntów, ich użytkowników, na zebraniach konsultacyjnych, co jest odzwierciedleniem w licznych wnioskach dotyczących projektu Planu Ochrony Magurskiego Parku Narodowego. Mieszkańcy we wnioskach domagali się:

- bezwzględnego wykreślenia w całości zapisu w rozdziale 12 pkt 2 tzw. strefy buforowej tj. strefy wolnej od zabudowy od granicy Parku. Wiąże się to ze zmniejszeniem wartości działek zakupionych na cele inwestycyjne, rekreacyjno-wypoczynkowe, ograniczeniami w wykorzystaniu oraz rozbudowie ww. terenów. Mieszkańcy nie chcą żadnej ingerencji MPN w ich własność prywatną;
- bezwzględnego wykreślenia zapisu Rozdz.12 pkt 1. ppkt 4 dotyczącego ograniczenia modernizacji dróg w korytarzach migracyjnych;
- podania do publicznej wiadomości numerów ewidencyjnych działek będących w posiadaniu osób indywidualnych, które objęte są korytarzami migracyjnymi, żerowiskami lub innymi formami ochrony szczególnej, brak powiadomień prawnych właścicieli działek;

- wycofania się z zapisów dotyczących korytarzy migracyjnych i ograniczeń możliwości ingerencji i dokonywania zmian w uchwale Rady Gminy Krempna Nr III/216/2002 z dnia 30.12.2002 r. – studium uwarunkowań kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Krempna;
- wykreślenia ciągu zapisu „lub” gdzie okaże się niemożliwe, likwidacja stopnia, dot. stopnia wodnego w Krempnej;
- dokonania zapisu w Rozdz.12 pkt 6 kolejnego podpunktu o treści: „drewno użytkowe i opałowe uzyskiwane w wyniku różnych prac gospodarczych i pielęgnacyjnych oraz przebudowy drzewostanu przeznaczone będzie do nabycia w pierwszej kolejności przez mieszkańców otuliny zewnętrznej i wewnętrznej”. Z projektu nie wynika na podstawie jakich danych dokonano wyliczeń (inventaryzacja, taksacja) jaka masa drewna jest planowana do pozyskania rocznie w m³, jakiego gatunku, w jakich oddziałach i na jakiej powierzchni;
- utrzymania dotychczasowych zasad prowadzenia gospodarki i uprawiania łowiectwa w otulinie MPN;
- nie powiększania obszarów ochrony ścisłej ponieważ wpłynie to na zmniejszenie pozyskania i zrywki drewna w lesie, utratę pracy przez osoby prowadzące działalność gospodarczą tego typu. W Świerzowej i innych miejscach planuje się obszary ochrony ścisłej na gruntach porolnych, gdzie jest nie zachowany proces przebudowy drzewostanu. Należy porównać ze starym planem ochrony MPN;
- cofnięcie otuliny do granic Parku;
- zaznaczenia w projekcie punktu dotyczącego wytyczenia nowych szlaków turystycznych, pieszych, rowerowych i konnych;
- wykreślenia zapisu w Rozdz. 12 pkt 4 pp. 1 dot. ograniczenia procesu zabudowy, a w szczególności rozwoju budownictwa letniskowego na dotychczas niezagospodarowanych terenach;
- wykreślenia zapisu w Rozdz. 12 pkt 1 ppkt 4 dotyczy ograniczeń budownictwa i architektury;
- wprowadzenia zapisu w Rozdz.12 pkt 6 – „zaleca się, aby drewno użytkowe i opałowe pozyskane w wyniku różnych prac gospodarczych, pielęgnacyjnych oraz przebudowy drzewostanu w pierwszej kolejności przeznaczone będzie do nabycia przez mieszkańców otuliny Parku celem zapewnienia opału i potrzeb gospodarczych”;

- wykreślenia ciągu zapisu „nabywanie w drodze pierwokupu” dot. nabywania gruntów stanowiących własność prywatną i Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wewnątrz i w otulinie Parku – dot. regulacji granic Parku;
- wykreślenia zapisu dot. zakazu zalesiania gruntów rolnych, Rozdz. 12 pkt.3 ppkt 1 ust.2 - jest to sprzeczne ze studium uwarunkowań kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Krempna;
- Do punktu „nie powiększania obszarów ochrony ścisłej dopisać „i obszarów ochrony zachowawczej”;
- projekt planu posługuje się zwrotem „zaleca się”, który nie określa w sposób jednoznaczny jego treści normatywnej. Zwrot ten budzi wiele kontrowersji. Zapis ten może prowadzić do poważnych utrudnień w przyszłych procedurach planistycznych, gdyż interpretacja normatywnego charakteru w/w zwrotu należeć będzie nie do Rady Gminy lecz do organów uzgadniających. Wobec powyższego należy doprecyzować zapisy w projekcie planu.

Mieszkańcy wiedzą jak marnuje się duża ilość posuszu jodłowego, świerkowego, bukowego, a obecnie jesiona. Trudno jest ocenić bez dokładnej inwentaryzacji, ale z rozmów z leśniczymi parku wynika, że może go być setki a nawet tysiące m³ i ciągle rośnie. Jest to ostatni sygnał aby zainteresować się tym problemem i zagospodarować tak cenne drewno. W parku można w uzasadnionych przypadkach usuwać posusz jest to tylko dobra wola kierownictwa Parku. Pozyskanie drewna w lesie z mienia komunalnego Gminy Krempna w przyszłości będzie znacznie ograniczone, a za tym będzie dużo większe zapotrzebowanie na drewno opałowe liściaste buk itp. oraz na drewno tartaczne. Społeczeństwo dobrze pamięta jaka była gospodarka w Nadleśnictwie. Pracowało wówczas kilkaset pracowników, po utworzeniu MPN wszystko upadło co budzi u mieszkańców złość i nienawiść do Parku. Starsi mieszkańcy dobrze pamiętają, że w lasach obecnego Parku był większy urodzaj jodły niż buka. Obecnie na zmniejszenie się udziału jodły między innymi wpłynęło to, że jodła przegrywa konkurencję z bukiem. Mieszkańcy Gminy Krempna wnioskuje do dyrekcji Parku, aby przyznać pierwszeństwo jodle, a nie bukowi. Projekt planu ochrony marginalizuje społeczny i historyczny aspekt obszaru parku. Chroniąc przyrodę i krajobraz pomija człowieka, który od wieków funkcjonuje w symbiozie z przyrodą. Plan ochrony wprowadzając istotne ograniczenia w dysponowaniu własnością, nie daje lokalnej społeczności w zamian żadnej godnej perspektywy rozwoju. Nie uwzględnia możliwości wykorzystania błyskawicznie krocącego postępu technicznego

w zagospodarowaniu terenu parku. W znacznym stopniu zamyka możliwość rozwoju współczesnych usług rekreacyjno –turystycznych. Proponowane zapisy eliminują możliwość urbanizacji nowych terenów w przyszłości. Ponieważ zgodnie z ustawą o ochronie przyrody plan ochrony jest dokumentem sporządzonym na okres 20 lat, Projekt Planu Ochrony „zamraża” na co najmniej tak długi okres możliwość prowadzenia aktywnej polityki urbanistycznej Gminy. Projekt nie zawiera żadnego odstępstwa od tej zasady, na wypadek np. nieprzewidzianych zdarzeń losowych, wyższej konieczności, powodowanej ważnym interesem lokalnej społeczności lub interesem państwa. Przedłożony projekt Planu Ochrony MPN nie opiera się na założeniach wynikających z definicji zrównoważonego rozwoju. Pomija całkowicie potrzeby najbiedniejszych, skupiając się na wprowadzaniu nieuzasadnionych ograniczeń, co stoi w sprzeczności z definicją zrównoważonego rozwoju. Likwidacja Państwowych Gospodarstw Rolnych i bardzo mała liczba zakładów pracy wymusiła na mieszkańcach ukierunkowanie na rozwój branży turystycznej. Tak restrykcyjne ograniczenia spowodują zahamowanie rozwoju tej branży, a tym samym pogorszenie i tak trudnych warunków życiowych mieszkańców. Mieszkańcy zwrócili szczególną uwagę na brak konsultacji społecznych na odpowiednim poziomie podczas realizacji projektu planu. W Rozdziale 4 nakłada się na samorząd realizację eliminowania i minimalizowania zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, zasobów kulturowych i ochrony krajobrazu lecz nie zawiera się danych dotyczących formy finansowania tych celów. Gmina nie przewiduje w planie budżetu środków na wykonanie powyższych zadań. Plan Ochrony jest ewidentną próbą zahamowania możliwości uatrakcyjniania obszaru otuliny i ograniczeniem możliwości zarobkowych oraz dochodów właścicieli gruntów – dopuszcza się tylko możliwość gospodarki zachowawczej, prymitywnej bez innowacji i rozwoju. Rozporządzenie będzie oddziaływało na samorządy lokalne w zakresie wprowadzania niezbędnych zmian w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin w przyszłości. W projekcie Planu Ochrony Magurskiego Parku Narodowego nie zostały uwzględnione punkty z porozumienia zawartego pomiędzy Ministerstwem Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa a Gminą Krempna z dnia 02.09.1993 r. Część z punktów projektu Planu Ochrony MPN w przyszłości może prowadzić do konfliktów społecznych pomiędzy Parkiem a mieszkańcami. Mieszkańcy wyrażają zgodę na współpracę z Magurskim Parkiem Narodowym na warunkach określonych w powyższym porozumieniu. Ponadto Rada prosi o przedstawienie na jakiej podstawie projekt planu ochrony MPN został odebrany i zapłacony (protokół itp.) i na podstawie jakiego kryterium był opracowywany. Przedstawienia informacji kto wygrał przetarg, jakie miał referencje, dorobek, kwalifikacje,

jaki dorobek zawodowy w tym kierunku i w jakich jednostkach wcześniej wykonywał takie projekty planów. Według opinii społecznej istnieje podejrzenie, że projekt ten został zrealizowany z dużym nadużyciem.

PRZEWODNICZĄCY RADY
CCU
Czesław Skocz

Otrzymują:

1. P. Andrzej Czaderna
Dyrektor Magurskiego Parku Narodowego,
2. P. Bogdan Rzońca
Poseł na Sejm RP,
3. A/a.